
NAZIAT SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Naziat 79/1)

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

Kökten çözüm getirenler,

(Naziat 79/2)

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

İşini zevkle yapanlar,

(Naziat 79/3)

وَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

Kolayca iş başaranlar,

(Naziat 79/4)

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

Yarıştıkça yarışanlar,

(Naziat 79/5)

فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا

Ve işi çekip çevirenler hakkı için,

(Naziat 79/6)

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

şiddetli bir sarsıntının sarsacağı gün,

(Naziat 79/7)

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

bir artçı sarsıntı olacaktır.

(Zilzal 99/1)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا

Yer, bütün şiddetiyle sarsılınca,

(Zilzal 99/2)

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

Yer, ağırlıklarını atınca,

(Zilzal 99/3)

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

İnsan, “Bu yere ne olmuş!” deyince,

(Zilzal 99/4)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

Yer, bütün haberlerini o gün anlatacaktır.

(Naziat 79/8)

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

O gün, bazı kalpler hızla çarpacak,

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Çok yakında gelecek olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Yanlış yapanların ne bir can yoldaşı olacak ne de sözü dinlenecek bir şefaathçisi.

(Naziat 79/9)

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

gözleri yere çakılacaktır.

(Hac 22/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Ey insanlar! Rabbinizden çekinerek kendinizi koruyun. Çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir beladır.

(Hac 22/2)

يَوْمَ تَرَوْنها تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

Onu göreceğiniz günde, yavrusunu emzirmekte olan her anne, telaştan yavrusunu unuttur, gebeler düşük yaparlar. İnsanları kendilerinden geçmiş görürsün; kendilerinden geçmezler ama Allah'ın azabı onları iyice sarar.

(Kamer 54/7)

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ

Gözleri saygıyla öne eğik olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Kamer 54/8)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

Aşağılanmış bir şekilde başlarını kaldırır, kendilerini çağırana odaklanırlar. Bütün kafirler, "Bu ne çetin bir gün!" derler.

(Naziat 79/10)

يَقُولُونَ ءَأِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ

Şimdi diyorlar ki: “Biz mezar çukurunda iken gerçekten tekrar hayata mı döndürüleceğiz?”

(Naziat 79/11)

ءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً

Hem de çürümüş kemikler haline gelmişken! Öyle mi?”

(Yasin 36/77)

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

İnsan, kendisini döllemiş yumurtadan yarattığımızı görmez mi ki zaman gelir, bizimle açıkça boy ölçüşmeye kalkar.

(Yasin 36/78)

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

Kendini nasıl yaratıldığını unutarak bizi başkalarına benzetir ve şöyle der: “Çürük kemikleri kim diriltebilir ki?”

(Yasin 36/79)

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

De ki “Onları diriltecek olan ilkin var edendir. O, yaratmanın her şeklini bilir.

(Saffat 37/16)

ءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Yani ölüp de toprak ve kemikler haline geldikten sonra, gerçekten tekrar kalkacak mıyız?

(Saffat 37/17)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Geçmiş büyüklerimiz de mi kalkacak?”

(Saffat 37/18)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

De ki: “Evet! Hem de siz alçaltılmış bir halde olacaksınız.

(Naziat 79/12)

قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

“O zaman bu, zararlı bir tekrar olur!” diyorlar.

(Naziat 79/13)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

O iş, bir tek sese bakar.

(Saffat 37/19)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

Tekrar kalkma işi bir komuta bakar; o zaman anlarlar.

(Saffat 37/20)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

“Vay başımıza gelenler; bu, hesap günü yahu!” derler.

(Saffat 37/21)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

“İşte bu, sizin yalan saydığımız yargı günüdür” denir.

(Yasin 36/49)

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

Bekledikleri tek bir seslenmedir; o ses onları, birbirleriyle çekişirlerken yakalar.

(Naziat 79/14)

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

Hepsi birden yeryüzüne çıkar.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yatağımızdan bizi kim kaldırdı?” derler. Onlara şöyle denir: “İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiği şeydir. Demek ki elçiler doğru söylemişler.”

(Kaf 50/42)

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

O gün o dehşetli sesi, bütün gerçekliği ile duyarlar. İşte o gün, topraktan çıkış günüdür.

(Kaf 50/43)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا الْمَصِيرُ

Hayat veren ve öldüren Biziz; dönüşünüz de Bizedir.

(Kaf 50/44)

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

O gün yer hızla çatlayıp onları dışarı atar. Bu, bizim için kolay bir toplamadır.

(Kaf 50/45)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

Biz onların ne dediğini iyi biliriz. Sen üstlerinde bir zorba değilsin; tehdidimden korkanları Kur’an ile bilgilendir.

(Naziat 79/15)

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى

Sana Musa'nın haberi ulaştı, değil mi?

(Naziat 79/16)

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

Rabbi ona kutsal Tuva Vadisinde şöyle seslenmişti:

(Meryem 19/52)

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

Ona, Tur'un sağ yamacından seslenmiş, özel bir konuşma için yaklaştırmıştık.

(Ta Ha 20/12)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

“Ben, evet ben! Senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, kutsal Tuva vadisindesin.

(Ta Ha 20/13)

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى

Ben seni seçtim. Şimdi sana bildirilecek şeyleri dinle.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Ben! Evet ben Allah'ım; benden başka ilah yoktur. Sen, bana kulluk et ve benim zikrim namazı düzgün ve sürekli kıl.

(Naziat 79/17)

اِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

“Firavun'a git! O, haddini aştı.

(Ta Ha 20/43)

إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

Firavun'a gidin; o haddini aştı.

(Ta Ha 20/44)

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

Ona yumuşak söz söyleyin. Belki aklını başına alır veya korkar.”

(Naziat 79/18)

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

Ona de ki: “Kendini arındırıp geliştirmek hakkındır, değil mi?”

(Ta Ha 20/75)

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

Kim de iyi işler yapmış bir mümin olarak gelirse öylelerine en yüksek dereceler vardır.

(Ta Ha 20/76)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاؤُا مَنْ تَزَكَّىٰ

Onlar, içinden ırmaklar akan kalıcı cennetlere ölümsüz kişiler olarak gireceklerdir. İşte kendini geliştirenlerin alacakları karşılık budur.

(Şems 91/9)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّىٰهَا

Kendini arındırıp geliştiren umduğuna kavuşur,

(Şems 91/10)

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّىٰهَا

Kendini pis işlere sokan da kaybeder.

(Naziat 79/19)

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

Rabbine giden yolu sana göstereyim ki, çekinesin.”

(Naziat 79/20)

فَأَرِيهَ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

Ona en büyük ayetleri de gösterdi.

(Ta Ha 20/17)

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ

Sağ elindeki nedir, Musa?”

(Ta Ha 20/18)

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ

“O, değneğimdir” dedi. “Ona dayanır, onunla davranıma yaprak silkerim; başka işlerime de yarar.”

(Ta Ha 20/19)

قَالَ أَلْقَهَا يَا مُوسَىٰ

“Onu at, Musa!” dedi.

(Ta Ha 20/20)

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

Hemen attı. Bir de ne görsün, değnek yılanı dönüşmüş, koşuyor.

(Ta Ha 20/21)

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

“Tut onu ama korkma! Onu ilk şekline çevireceğiz

(Ta Ha 20/22)

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةً أُخْرَىٰ

Şimdi elini koynuna sok da lekesiz, bembeyaz bir şekilde dışarı çıkar. Bu da bir başka ayettir.

(Ta Ha 20/23)

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى

Bunları yapmamız, en büyük ayetlerimizden bazısını sana gösterelim dindedir.

(Ta Ha 20/24)

اِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

Haydi, Firavun'a git. Çünkü o iyice azgınlıktı.”

(Ta Ha 20/56)

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى

Firavun'a bütün ayetlerimizi gösterdik ama o yalana sarıldı ve direndi.

(Naziat 79/21)

فَكَذَّبَ وَعَصَى

Ama o, yalana sarıldı ve karşı geldi.

(Naziat 79/22)

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

Sonra döndü ve işe girişti.

(Naziat 79/23)

فَحَسَرَ فَنَادَى

Herkesi topladı ve haykırdı:

(Zuhruf 43/51)

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Firavun, halkına şöyle seslendi: “Ey halkım! Mısır'ın yönetimi bende değil mi? Şu ırmaklar hakimiyetim altında akıyor mu? Gerçekleri görmüyor musunuz?”

(Zuhruf 43/52)

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

Ben şu alçaktan iyi değil miyim? Daha iki kelimeyi bile bir araya getiremiyor.

(Zuhruf 43/53)

فَلَوْلَا أَلْقِي عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

Üzerine altın bilezikler yağsaydı ya! Çevresinde meleklerin dolaşması gerekmez mi?”

(Zuhruf 43/54)

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Firavun, halkını aptal yerine koydu ama yine de ona boyun eğdiler. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir halktı.

(Naziat 79/24)

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

“Sizin en yüce rabbiniz benim!” dedi.

(Kasas 28/38)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَيَّ
الطِّينَ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Firavun dedi ki: “Ey devletliler! Sizin benden başka ilahınız olduğunu bilmiyordum. Haman, benim için çamuru pişir’de bir kule yap; belki Musa’nın ilahına çıkarım. Ben gerçekten onun yalancının teki olduğunu düşünüyorum.”

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, huzurumuza döneceklerini asla beklemiyorlardı.

(Naziat 79/25)

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

Allah da onu, çağdaşlarına ve sonrakilere ibret olacak şekilde cezalandırdı.

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَخْشَىٰ

Musa'ya şunu bildirmiştik: “Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Sana yetişmelerinden de korkma; endişeye kapılma.”

(Ta Ha 20/78)

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

Derken Firavun, ordularıyla birlikte onların peşine düştü. Sonra deniz onları iyice içine gömdü.

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, onları yakalamak ve ezmek için hemen peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki “İsrailoğullarının inanıp güvendiği ilahtan başka ilah olmadığına inandım. Ben de tam teslim olanlardanım.”

(Yunus 10/91)

الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

“Şimdi mi? Oysa bu ana kadar isyan içindeydin, bozguncunun tekiydin.

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakilere bir ayet olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar.”

(Naziat 79/26)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى

Bunda, çekinecek olanların alacakları dersler vardır.

(Naziat 79/27)

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بِنِيِّهَا

Sizin yapınız mı daha sağlam yoksa göğün yapısı mı? Onu Allah yaptı.

(Mülk 67/3)

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاقُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

Üst üste yedi kat göğü yaratan da O'dur. Rahman'ın yaratmasında bir uyumsuzluk göremezsin. Bakışlarını oraya çevir; bir çatlak görebilir misin?

(Mülk 67/4)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

Sonra bakışlarını iki defa daha çevir de bak, gözün umutsuz halde bitkin düşecektir.

(Naziat 79/28)

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا

Tavanını yükseltti ve dengesini kurdu.

(Kaf 50/6)

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

Üstlerindeki göğe bakmazlar mı, nasıl yükseltmişiz ve nasıl süslemişiz. Onda çatlaklıklar yoktur.

(Enbiya 21/32)

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden yüz çeviriyorlar.

(Naziat 79/29)

وَاعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحِيهَا^ط

Gecesini alâmetsiz kıldı ve duhâsını çıkardı.

(İsra 17/12)

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَا تَفْصِيلًا

Geceyi ve gündüzü iki âyet yaptık, sonra gecenin göstergesini kaldırdık ve gündüzün göstergesini de “aydınlatıcı olma” kıldık. Bu, hem Rabbinizin ikramını aramanız, hem de yılların sayısını ve hesabı bilmeniz içindir. Biz her şeyi ayrıntılı olarak açıklamışızdır.

(Naziat 79/30)

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا^ط

Yeri, bundan sonra döşedi.

(Zariyat 51/48)

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

Yeryüzünü de dayayıp döşedik. Onu ne güzel beşik yaptık.

(Fussilet 41/10)

وَجَعَلْ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
لِّلسَّائِلِينَ

İçine, üstten itibaren sabit dağlar yerleştirip yeri bereketlendiren ve içinde her türden nimetin gıdanın ölçüsünü dört günde oluşturup araştıranlar için dengeli bir şekilde yayan O’dur

(Naziat 79/31)

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا^ط

Suyunu, otlağını çıkardı.

(Abese 80/31)

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

Meyveleri ve otları biz yetiştirdik.

(Abese 80/32)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Bu, hem sizin hem de küçük ve büyük baş hayvanlarınızın yararlanması içindir.

(Ta Ha 20/53)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

Yeryüzünü sizin için beşik gibi yapan ve sizin için orada yollar açan O'dur. Gökten su indirdi de onunla erkekli, dişili çiftlerden çeşit çeşit bitkiler bitirdi.

(Ta Ha 20/54)

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى

Onlardan yiyin, malınızı davarınızı da otlatın. Bunda aklını çalıştıranlar için kesin ayetler vardır."

(Naziat 79/32)

وَالْجِبَالَ أَرْسَلْنَا

Dağları sabitledi.

(Hicr 15/19)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

Üstten aşağıya sabit dağlar yerleştirerek yerin alanını artırdık ve her bitkiyi orada dengeli olarak bitirdik.

(Enbiya 21/31)

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Onları savurup batırmasın diye yerin içinde sabit dağlar oluşturduk. Hedefledikleri yere ulaşsınlar diye de derin vadiler, yollar oluşturduk.

(Kaf 50/7)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Yeryüzünü de yayıp uzattık, oturaklı dağları içine kazık gibi çaktık. Orayı güzelleştiren her bitkinin erkeğini de dışısını de bitirdik.

(Kaf 50/8)

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

Gerçeği göstereceğini, O'na yönelen her kul için zikir kaynağı olsun diye.

(Naziat 79/33)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Bunu, hem siz hem de küçük ve büyük baş hayvanlarınız yararlınsın diye yaptı.

(Abese 80/24)

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ

O insan, yiyeceğine baksın!

(Abese 80/25)

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

Suyu bolca biz yağdırdık.

(Abese 80/26)

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

Sonra toprağı tam tavına getirdik.

(Abese 80/27)

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

Arkasından orada daneler bitirdik.

(Abese 80/28)

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

Üzümü, yoncayı,

(Abese 80/29)

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

zeytini, hurmayı,

(Abese 80/30)

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

gür bitkili bahçeleri,

(Abese 80/31)

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

meyveleri ve otları biz yetiştirdik.

(Abese 80/32)

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Bu, hem sizin hem de küçük ve büyük baş hayvanlarınızın yararlanması içindir.

(Naziat 79/34)

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

O en büyük toplantı başladığında,

(Naziat 79/35)

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

Kişi, yapıp ettiklerini bir bir hatırlar.

(Fecr 89/21)

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Hayır, böyle gitmez! Yeryüzü dümdüz edilince,

(Fecr 89/22)

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

Melekler sıra sıra dizili iken Rabbinin hesap sorma vakti gelmiş olacaktır.

(Fecr 89/23)

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

O gün Cehennem de oraya getirilmiş olur. O gün insanın aklı başına gelir ama ne fayda!

(Fecr 89/24)

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Der ki “Ah! Keşke bu hayatım için önceden bir şeyler yapsaydım!”

(Naziat 79/36)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى

Gören herkese, alevli ateş gösterilir.

(Mülk 67/8)

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bölük Cehenneme atılırken bekçiler onlara: “Size bir uyarıcı gelmedi mi?” diye sorarlar.

(Mülk 67/9)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

“Evet” derler; “bize uyarıcı geldi ama biz yalana sarıldık; Allah hiç bir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapkınlık içindesiniz” dedik.

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık” derler.

(Mülk 67/11)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

Böylece suçlarını itiraf ederler. O alevli ateş ahalisi için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.

(Naziat 79/37)

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

Kim ki sınırları aşar,

(Naziat 79/38)

وَأَنزَلَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

dünya hayatını tercih ederse,

(Naziat 79/39)

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

Kalacağı yer o alevli ateştir.

(Yunus 10/7)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

Bizimle karşılaşmayı beklemeyen ve dünya hayatından hoşlanan, onunla tatmin olanlar, bir de ayetlerimize aldırmayanlar var ya...

(Yunus 10/8)

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

İşte onların varıp kalacakları yer, cehennemdir. Bu, yaptıklarının karşılığıdır.

(Hud 11/15)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

Her kim dünya hayatını ve süsünü isterse onlara işlerinin karşılığını tamı tamına veririz. Burada onlardan bir kesinti yapılmaz.

(Hud 11/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar için ahirette o ateşten başka bir şey yoktur. Dünyada başardıkları şeyler yok olmuş ve bütün çalışmaları boşa çıkmıştır.

(İsra 17/18)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

Kim sadece dünyayı isterse, istediğimiz kişiye gerek gördüğümüz kadarını bu dünyada çabucak verir, sonra ona cehennemi alçalmış ve terk edilmiş olarak kalacağı bir yurt yaparız.

(Ala 87/16)

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Hayır, siz yaşadığınız şu hayatı tercih ediyorsunuz.

(Ala 87/17)

وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَنْفَى

Oysa ilerideki hayat daha hayırlı ve süreklidir!

(Naziat 79/40)

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

Kim de Rabbinin makamından korkar da arzularını dizginlerse,

(Mülk 67/12)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

İçten içe Rabbinden korkanlara gelince, onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

(Rahman 55/46)

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ

Rabbinin makamından korkanlar için iki Cennet vardır.

(Naziat 79/41)

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

Onun kalacağı yer de Cennet'tir.

(Naziat 79/42)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا

Sana kıyametin vaktini soruyorlar. Gelip yerleşmesi ne zaman?

(Naziat 79/43)

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِيهَا

Sen nerede, onu bilmek nerede!

(Naziat 79/44)

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا

Onun tam bilgisi Rabbinin katındadır.

(Araf 7/187)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ
تَقُلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sana kıyamet saatini soruyorlar, ne zaman bastırıp kalacak diye? De ki: "Onun bilgisi sadece Rabbindedir.

Vakti gelince onu açıklayacak olan odur. Ağırlığı göklerin ve yerin üstüne çökmüştür. Size gelişi ansızın olacaktır." Sanki haberin varmış gibi, tutup sana soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi sadece Allah katındadır. Ama insanların çoğu bunu bilmezler."

(Ta Ha 20/15)

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

Kıyamet saati gelecektir; herkes yaptığı şeyin karşılığını görsün diye neredeyse onu kendimden bile gizli tutacağım.

(Naziat 79/45)

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّخْشِيهَا

Sen sadece böyle bir günden korkanı uyarın bir kişisin.

(Fâtır 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse kimsenin yükünü çekmeyecektir. Yükü ağır olan, taşımak için yardım istese, en yakını bile onun bir parçasının taşınmasına yardım etmez. Sen sadece, içinde Rabbinin korkusu olanları ve namazını tam kılanları uyarabilirsin. Kim kendini geliştirirse onu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş ancak Allah'adır.

(Yasin 36/11)

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

Sen ancak, içten içe Rahman'dan korkarak bu zikre uyanı uyarabilirsin. Ona uyanlara, durumlarının düzeltileceğini ve büyük bir ödül verileceğini müjdele.

(Naziat 79/46)

كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِتُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحِيهَا

İnsanlar onu gördükleri gün, bu dünyada bir akşam ya da bir gündüz vakti kadar kalmış gibi olurlar.

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبِتُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün sanki gündüzün, tanışmayla geçen bir saati dışında dünyada bulunmamış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalan sayanlar kaybedeceklerdir. Onlar yola gelmiş değillerdir.

(Ta Ha 20/103)

يَخَافُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

Aralarında fısıldaşacaklar ve “Dünyada topu topuna on gün kaldınız.” diyeceklerdir.

(Ta Ha 20/104)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

Biz onların ne konuşacaklarını iyi biliriz. Örnek aldıkları kişi de, “Bir günden fazla kalmadınız” diyecektir.

(Müminun 23/112)

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

Allah “Sene sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?” diye soracak.

(Müminun 23/113)

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ

Onlar: “Ya bir gün ya da günün bir kısmı kadar kaldık; onu hesaplayanlara sorabilirsin” diyeceklerdir.

(Müminun 23/114)

قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah şöyle diyecektir: “Pek az kaldınız, keşke bunu o zaman bilseydiniz!”

(Rum 30/55)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

Kıyamet saati geldiği gün suçlular, dünyada bir saatten fazla kalmadık diye, yemin ederler. Onlar dünyada da bu şekilde yanlış sürüklenirdi.

(Rum 30/56)

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ
الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Kendilerine bilgi ve güven verilenler derler ki; “Allah’ın Kitabına göre siz, diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu, dirilme günüdür; ama siz bunu bilmez bir haldeydiniz.